

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „

Feljelsz szerkesztő:

Fehér János.

Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.

A lap szellemi részét illő közlémények a szerkesztőre, hirdetések és előfizetési a kiadóhivatalra címezve Turóc-Szt.-Mártonba küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint.

Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezentúl minden megkezdett szög szónál 50 kerral több. Lapunk számára hirdetőket elfogad a „Ujterületi Ujnyomda” és a Magyar Nyomda” hirdetői irodája Budapest, Gránátos-utca 1. szám.

Nemzeti társadalom.

Nagy a civilizáció, a szellemi előrehaladás s a tudományval feltétlenül kapcsolatban álló általános anyagi előrehaladás ebben az országban, sőt ha az utóbbi évtizedeket, a lefolyt felévszázadot megelőző korszakhoz hasonlítjuk, bámulattal tölt el fejlődésünk rohamossága.

Nem akar ez dicséret lenni számunkra, mert hisz sokkal több a kiirtásra szoruló és talán kiirhatatlan hiba bennünk, sem hogy a természet méhében rejlő erejével és a békés idők áldásával tett előrehaladásunk elbizakodottá tehete bennünket.

De ha tudományunk emelkedett, ha kereskedelmünk virágzóbb, bölcso korát éljük iparunk lendültebb és izmosabb, viszont nem tagadhajuk el, hogy még mindig nem tudunk versenyt állani előrehaladásunk ágaiban a művelt külfölddel és ha a társadalmi élet fejlődését veszünk tekintetbe, itt már ráakadtunk a kiirandó és talán kiirhatatlan hibákra.

Társadalmunk egységét áfomban sem ismerjük, társadalmunk — a mi van is — szélhűző, kasztokra oszlik a szabad és független államban, kasztokra, melyek vagy a név, vagy a rang, vagy a vagyon, vagy a szellem arisztokráciájából kerülnek ki és ezek külön csoportosulása benn rejlik a társadalmi élet minden megnyilvánulásában és válasz falak közt található.

Társadalmi életünk beteg, nincs egysége magyar társadalom és sokáig nem is lesz. Pedig a történelem azt bizonyítja, hogy az egységes társadalmi élet éreje az, mi például az államhatalom üdvös törekvéseit, reform terveit, átalakulást célzó eszméit a maga támogatásával sikerre vezetheti. Sőt láttuk, hogy a társadalom egységében megnyilatkozó ellen-szerev kivihetetlenül tett sok államhatalmi törekvést és célt. Sajnos tehát nemzetünk fejlődésére nézve minden szempontból, hogy nincs nemzeti társadalom, nincs társadalmi együttélés, összehűződés.

De miért nincs? Mert nagyképekűdünk s önön értékünk túllengődésében szenvedünk. Pedig a társadalomnak millió közkatónából, napszámából kell állani a kevés számú élme vezérlete alatt. Ámde hogy állami ügyvezetett társadalmunk? Mindenki első, minden ügyefogyott vezér akar lenni s a közkatónák szerepére épp a legmélőbb szerepvivők visszahűző szerénysége akar vallalkozni. Hát lehet-e így az üdvös társadalmi együttélést elképzelni? Szép, nagyon szép az önérték becseben tartása, de felbecsülése az értéktelenségnek az érték-magasság legfelső fokáig, az nem csak nevelés. hanem veszélyes.

A ki vezetni akar, az tudjon is vezetni, a számár hordhatja a tömlőt, de vizet nem tud bele meríteni. A vezérnek legyen készült-sége, hivatottsága, erélye és tiszta keze. Ámde most nem ilyen kaliberű egének kezében van a társadalom működésének vezetése. Pedig a kiknek egyéniségében e tulajdonságok egyike is hiányzik, az már az első szerepre képtelen. S mert képtelen emberek tölték fel magukat, ezért látható a társadalmi élet egész terén a legnagyobb felületesség, a képmutatás. Üres jelszavak hangzanak a hamis mazzel ellárvázott teheteen vezetők ordításaiból. Ezért oly tehetetlen ez a mi társadalmunk.

Azt feltehetnénk valaki: Tekintsük a társadalmi élet legszebb ágát, ime milyen fejlődésnek indult a társulati szellem, az egyesületi élet!

Tagadhatatlan az egyesületi élet tevékenységének fellendülése. Oriási az utóbbi két évtizedben alakult egyesületek, körök és jótékony-sági intézetek száma. De ugyan mi vezette itt az agyakat és az embereket? Csak a — hiúság. Itt is egységes szereplési viszketegeése hozott létre sok tagadhatatlanul szép és nemes intézményt, melynek ugyan a társadalomban benne rejlt erő megadta a helyes irányító kését, de a melynek indító oka létrehozatalásában csak az emberi gyarlóság volt. Sőt ki kell jelentenünk, hogy az egyleti élet — tisztelet azon intézményeknek, melyek egy kalap alá ez esetben nem vonhatók — ma már nem más,

mint a szellemi rokkantak menedékhelye, a kielégítellenül maradt, tehetségnélküli ambició vigaszversenye.

Mikor már helyesebb úton, komolyabb pontokon nem tudunk érvényesülni, akkor az egyleti élet ölelő karokkal ellátott tág terére lépünk, hogy itt szerepeljünk — ha jó utolsónak is — neveinket, itt hozzuk magunkat olcsó forgalomba és csodálatos, a forgatástól nevünk el nem kopik, hanem annyira jóhangzású lesz, hogy azután lassan-lassan előbbre is kerül. Így teremnek filantropok, így keletkeznek bajnokok a közjó terén, így születnek meg a kicsiny egyleti nagyságok, a társadalom oszlopai.

De nem érdemes ezekkel a példákkal foglalkozni, mert hisz az emberi gyarlóságokat megtaláljuk a világ minden ember lakta helyén s ha talán nekünk e gyarlóságokból több jutott, ne kérkedjünk vele, litköljük el és csakugy titkon vonjunk következtetéseket e hibáinkból.

De sokkal fontosabb annak megállapítása, hogy miért tengődik társadalmi életünk?

Adjuk meg erre is a választ. Nálunk mindent áldozat vesz a nagy moloch: a politika. A pártpolitikai gyűlölet megnyilvánul a közélet minden terén, a pártpolitikai ellentét s az ezzel felkellett felekezeti gyűlölség ott kísért a társadalmi élet minden megnyilvánulásában.

Politizálunk kenyerkereset közben, politizálunk a klubokban, a családi tűzhelynél, nemzeti ünnepeinknél, vörünké vált a politika s politizálunk társadalmi külömbégek nélkül: a munkás kenyere épp úgy a politika, mint a mágnásé. És míg ok nélkül, a nem politizálás való helyen politizálunk, hát vitaközásunk gyűlölettelé fajul, botránynya, s ha két ember volna is csak együtt, e két ember hazamentő véleménye sem azonos.

Ez a megölő betűje a mi társadalmi életünknek s ha azután még rámutatunk a felekezeti külömbégségek az utóbbi években divatossá vált számbavételére, melyből a kölcsönös vallási gyűlölködés támadt, ha felidézünk a nemzetiségi civodásokat és törekvéseket s

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

Kéjtázás.

Elbeszélés.

Irtá: Igálisz.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárcaja. —

Sárközy Gusztáv a harmincas években volt, szép állást és nagy tekintélyt vívott ki magának. De meg volt hozzá a készsége és tekintélyét erélye is emelte, mitől ellenségei féltek a legjobban s a mi el is hallgatták elleneit. Mert a ki ellene tamadt, azt ő kíméletlenül keresztül gázolta. Ne állj utamba, volt jelszava, mert örvédelemben agyon tiporlak.

S Sárközy Gusztávról, a komoly férffüről senkisen hitte volna, hogy lefegyverezze a szerelem. Egyszerre hírül ment nősülése. A szép Lenkey Flórájt jegyezte el. Jegyese családja mesés-gazdag és befolyásos, összeköttetéses úri család volt, de a leány szépsége mindent felülmúlt. És mert a vesébe senki sem láthatott, hát ki merte volna állítani a rettegett Sárközy Gusztáv-ról, hogy az nem szerelemből, hanem kincsözmöjéből nősül. De hisz olyan gyönyörű, imadásra méltó terem-tés és bálványozott szépség volt az ő menyasszonya.

Eljegyzése után két nappal kínos jelenet foljt le Sárközy garsonlakásán. Sokáig dolgozott az éjlet, mert mulatni nem szokott a mi emberünk, s a heverődő napsugár még agyban találta Gusztávot.

Inasa többször is benyitott hozzá, de az úr mélyen aludt és így lassan kicamogott a szobából. Most újra bejött, szándékosan lármát okozva, az ajtót rajjal tette be, erőseket lépett, hogy Sárközyt felebressze. S az inas célját érte.

— Hány óra van? hallatszott a vánkosok közül.

— Egy nő van oda künn, szólt válasz helyett az inas.

— Egy nő? kialtá Sárközy, rosszat sejtve és kiugrott ágyából.

— Már másfél órája, hogy az előszobában helyet foglalt.

— Ki lehet az? kérdezte mintegy önmagától a férfit olyan hangon, mint a ki már körülbelül tudja is, hogy ki várhat oda künn. Egy-kétszer végig járta a halósobát, azután megállt inasa előtt, reá segezete firkésző tekintetét, mintha a fú arcából ki akarná olvasni, hogy nem tett-e az a nő bizalmas közléseket? De a fú arc nem is árult el egyebet nyugodt közömbösségnél.

— Bocsásd be a szalomba, mondd, legyen türellemmel, mindjárt elkészülök.

Az inas betette maga után az ajtót. Sárközy pedig, mint a ki egészen biztos a látogató kiете felől, csak egy haló köpönyeg borított magára és egyenesen a szalon felé vette útját.

Valóban Emma volt, Emma nyitott és suhant be a szalomba.

— Minek köszönhetem ezt a kellemetlenül érintő látogatásodat, kérdezte kurtán, bevezetés nélkül a férfit s üdvözlet nélkül megállt a nő előtt.

A nő szenvedő arcára lázas pír futott:

— Talán már meguntad éreányaimet, hozzád való hűségemet, talán már meguntad az én szerelmemet?

— Felelj, mi célja látogatásodnak, mely ellenemre van?

— Te nősülni készülsz?

— Jól tudod.

— És én?

— És te?

— Talán felém sem fordulsz többet?

— A férfit nem felelt.

— Úgy? folytatá a nő, rosszul számítás, nagyon rosszul.

— S miért?

— Még kérdezed? Őt éve, hogy veled vagyok, veled élek, öt éve, hogy végtelen szerelmemben bátor voltam ott hagyni apát, anyát s követni téged ez általd nyujtott helyre — szeretődként. De öt évi veled való élés, veled való érintkezés a te bátorságod és vakmerőséggedet oitotta belém. Ne felejtésd el, a te levegődet szívtam, a te leheletedet s akkor meg keil rémül-nőd. A te bátorságod szállt belém s ez a bátorság

ha végül anyagi előrehaladásaink dacára is egyes osztályok beállott elszegényedését, nyomorát tekintelve vesszük, valamint a gazdasági válságot, úgy megalatolt és bajokban a teljes okát annak, hogy miért zúlik szét a mi társadalmi életünk egysége, mi e nemzet fejlődésére, hazafiságára, közérzületére különösen a vészek idején olyan nagy befolyással volt.

Elszomorodik szívünk, ha látjuk, hogy e tevékeny század végnapjaiban mi még vallásuk szerint becsüljük és becsméreljük az embereket s fáj látnunk, hogy e nemzet fiait nem egyik közérzületben, hanem vannak nemzeti-ségek, kik nemcsak lától tartják magukat a magyar társadalmi egységességétől, hanem az ellen tüntetnek, sőt vakmerőségükben odáig mennek, hogy megtagadják nemzetünköt való tartozásukat és a nemzeti egység megrontására és megnyirbálására is töreksznek.

Most mikor már olyan erősnek, olyan izmosodottnak s olyan előrehaladottnak képzeljük magunkat, jó lesz, ha ezekre fordítjuk figyelmünket. Jó lesz, ha észre vesszük a társadalmi együttélés hiányát és ha lehet, szép eszközök kicsinyítjük, ha nem, hát kézszerű módon leküzdjük az akadályokként kimagasló veszélyes ferdeségeket és megalkotjuk az egységben erős magyar nemzeti társadalmat.

Legyen mindenki anyyi, a mennyit ér, tudjon érvényesülni olyan fokig, a meddig érdemes. Ne szenvedjünk önrétükünk (ülbecsülésében, pávaszerű hiúságban, szereplési viselkedésben, jogosulatlan ambícióban, ne kívánjunk államat menteni és boldogítani politikai tudásunkkal, legyünk egyszerűek s hagyjuk a nagy politikát azokra, kik azt megcsinálni hivataloltak, — mi alkossuk meg a magyar nemzeti társadalmat.

Alkossuk ezt meg és akkor megalkotjuk a mi végvárunkat, a mi legnagyobb erősségünket. Amde nagy alkotásra nem emberi fogatékosságok kellene. Vétközzünk ki hibáinkból, rendeljük alá önmagunkat, ha ez ugyan lehetséges, a közérdeknek és legyen jelszavunk a munka, a becsület, az önzetlen munka, mely nemesíti.

Szilágyi Gyula.

A „F. M. K. E.” ügyvezetőségének időszaki jelentése az egyesület tevékenységéről.

(Vége.)

A hazai testvéregyesületekkel való érintkezésére nézve föl kell említenünk, hogy az Emkével és az országos magyar iskola-egyesülettel ismételtén átiratot váltottunk az 1900. évi parisi nemzetközi kiállításon való részvételünk tárgyában. Az Emke felhívása folytán erre nézve részletes tervet is dolgoztunk ki és közöltünk a

nevezett testvéregyesülettel, egyszermind felkértük, hogy az 1896-ik évi ezredéves országos kiállítás idejében szervezett közös végrehajtó bizottságot lehetőleg sűrűsösen hívja össze, azonban kerésünknek, sürgetésünknek kívánt eredménye mindez ideig nincs. Többek felosztására összekötésbe léptünk a verseci magyar nyelvterjesztő egyesülettel avégből, hogy Versec és vidékéről németajkú bouné-oknak egyesületünk területén lakó uri családok gyermekei mellé való szerződését kövéltsük, miután a nevezett egyesület kivált ily irányú tevékenységével már igen alkalmas szolgálókat tett a nemzeti közművelődésnek. Hirlapokból értesülünk, hogy megkeresésünk folytán a verseci magyar nyelvterjesztő egyesület most foglalkozik felkérésünk teljesítésével. A mélyeni tisztelt igazgatóvalastmány megbízásából foglalkoztunk azaz is, hogy egyesületünk alapszabályainak lehetőleg összhango közegyezési szabályzatot dolgozzunk ki s e célból tájékoztatás és utasítást kértünk az Emkétől, ezen testvéregyesületnek azonban a velünk közölt értesítése szerint ügykezelési szabályai még nincsenek, azok megalkotásán most fáradozik. A Petőfi társaság a sajtó felszabadulásának 50-ik évfordulója alkalmából Budapesten, március hó 15-én fenyves emlékművet rendezett, melyre egyesületünk is meghívta, minél fogva, ez alkalommal a Petőfi-társaságot hazafias átiratban üdvözöltük és az átiratot az ünnepélyes disztyúción a F. M. K. E. nevében és képviselőjében megjelent Rakosy Jenő tiszteletbeli elnök és Lőrinczy György központi titkár nyújtotta át. Az országos múzeum- és könyvtár-bizottság március 18-án Széll Kálmán elnöklettel tartott ülésén egyesületünk dr. Kőrösy József a fővárosi statisztikai hivatal igazgatója, dr. Lehozky Antal országgyűlési képviselő és Lőrinczy György titkár képviselte, az utóbbi indítványt is tett egyesületünk érdekében oly irányban, hogy az országos múzeum- és könyvtár-bizottságnak a kultuszminisztériumhoz intézendő felterjesztésében hangsúlyoztassék, hogy a könyvtárakra nyújtandó államszolgálatot kivált az anyagi eszközök tekintetében gyöngébb magyar közművelődési egyesületek, s ezek között a F. M. K. E. is — részesíttessék; az indítványt az orsz. múzeum és könyvtár-bizottság magáévá is tette. Így reményünk lehet arra, hogy az 1896-ra kapott 100 forint államszolgálat máig az 1897. évre járólagnak némileg fel fog emelkedni, mi végből különben az orsz. múzeum- és könyvtár-bizottsághoz terjedelmes emlékiratot is intéztünk, melyben az 1896-ra nyert államszolgálat felhasználásáról beszámoltunk; az emlékirat másolatban a vallás- és közoktatásügyi minisztériumhoz is felterjesztettük.

Mig ezen kerésünk el nem dől, a könyvtáraink további szervezésében csak lassan haladhatunk; mindamellett a töröcseyi könyvtár könyvvallományának 4 kötetnyi hiányát kipótoljuk, a leltározásához szükséges lajstromkönyveket négy kötetben elkészítettük s azokat a töröcseyi választmányának a jelen ülésből óhajtuk megküldeni azon felhívással, hogy könyvtárának könyvjelzőjét állítsa össze s a f. évi közgyűlés elé leendő terjesztés végett ügyvezetőségünknek küldje be.

A gölcibányai iparosok társaságára könyvtára részére 70 kötet könyvet szállítottunk, melyek ára nézve a szállító Révai testvérek irodalmi részvénytársaságtól 25–30% árengedményt sikerült kieszközölnünk; ezen könyvtár lajstromozása is még a f. évi közgyűlés előtt be fog fejezteni. A breznóbányai közkönyvtár szervezése érdekében ismételtén átiratot váltottunk Breznóbánya sz. kir. várossal s megegyezésre jutottunk, hogy a könyvtár Breznóbánya város és a F. M. K. E. közkönyvtára nevet fogja viselni. Elhelyezésére a város négy díszes könyvszekrényt most csináltat; utolsó átiratunkon felkértük Breznóbánya várost, hogy ha a szekrények elkészülnek, ezt azonnal tudassa velünk

hogy a könyvek szállítása megkezdhessek. A központi könyvtár a lefolyt időszak alatt Jókai műveinek 71—80. kötetével és a m. kir. statisztikai hivatal kiadványainak gazdagodott; leltározás és a könyvek bekötését a f. évi közgyűlésig szintén befejeztük. Tothfalussy Béla budapest—értszabatos pblánosnak a közp. könyvtárunk részére ajándékozott 6 kötet könyvet meglegható (levelben megköszöntük. Toperczer Vilmos szveléri (szepesmegyei) tanító neménytelvül könyveket s nép könyvtár felállítását kérte egyesületünkől; mire nézve értesítetted, hogy egyesületünk kizárólag a magyar közművelődés terjesztésével foglalkozván, nemet könyvek ajándékozására nem fordíthatja jóvedelmét, azonban magyar nyelvű neppkönyvtár felállításában szívesen támogatjuk, amennyiben az e tárgyban szepesmegyei választmányunkhoz intézett felhívásunkra kedvező válasz érkezik. A szepesmegyei választmány erre vonatkozó véleményét még eddig nem közölte velünk.

Könyvtáraink szervezésére igen érdemtelis befolyással lesz a Magyar Tudományos Akadémia igazgatótanácsának nagylelkű elhatározása, melyet hozzá intézett emlékiratunk folytán kimondott és velünk közölt. E szerint a magyar tudományos Akadémia szívesen hajlandó kiadványainak ingyenes átengedésével egyesületünk könyvtárát szervezésében támogatni. Az e tárgyban a magyar tudományos Akadémiahoz intézett két rendbeli felterjesztésünket is az úgy má állását a tárgysorozat megfelelő pontjainál lesz szerencsénk előadni, azonban itt is a legmelegebb hálaival és elismeréssel kell nemzeti közművelődésünk ezen legelső intézményéről megemlékeznünk, mely példaadó aldozatkészséggel egyesületünk könyvtár-ügyének előrelathatólag nagy lendületet fog adni. Könyvtáraink részére még vétel újon bezerelték dr. Ferenczy József »gróf Dessewffy József életrajza« című műveinek 12 példányát, mely kivált neppkönyvtárainknak lesz becses darabja.

A magyar tudományos Akadémiahoz hasonló nemes érdeklődés tanúított egyesületünk nemzeti ügye iránt az »izraelita magyar irodalmi társaság«, kiadványai 33 kötetet küldvén meg egyesületünknek, azon biztatással együtt, hogy kiadványainak ingyenes átengedésével a jövőben is mindig készségesen támogatja munkásságunkat. Az izr. magyar irodalmi társaság által küldött könyveket már a nyári évzáró vizsgák alkalmával veljük — kivált a területünkön lévő iskolák izraelita vallású növendékei között jutalomképen kioszthatni.

Kisebbségi tevékenységünk körülbelül jelentük meg, hogy Szabolcsvarmegye alispáni hivatalának felajánlott a folyó évre kiadott egyesületi naptárunk 150 példányát azon célra, hogy azt a szocializmussal fertőzött lakosság körében hasznos olvasmányú és háztartási cikk-képen ossza szét. Ámbár Szabolcsvarmegye nem tartozik egyesületünk területéhez, ezzel mégis nemzetünknek véltünk használni s némileg viszonozni azt a hazafias aldozatkészséget, melylyel Szabolcsvarmegye »közösség« egyesületünk minden törekvését kezdetől fogva háttalosan támogatja. Szabolcsvarmegye alispáni hivatala ajánlatunkat szívesen fogadván, a naptárunkat kiosztás végett megküldöttük. A pogrányi körjegyzőséghez tartozó községek lakosai között pedig Bihary Gyula körjegyző útnan 100 fuzet népies olvasmányt, a nerszettei elemi népiskola növendékei között Mrva Ede tanító útnan 4 kötet gyermekolvasókönyvet osztottunk szét. Zolich Karoly nagypapalospáni tanító »Hasznos ismeretek a gyakorlati tanítás köréből« című kitünő paedagogiai szakmunkájának 300 példányát — melyet a szerző ingyen ajánlott fel egyesületünknek — választmányaink útnan a F. M. K. E. területén hivatászerűleg működő tanítók között szintén ingyen osztottuk ki, belőle 40 példányt szervezés alatt levő és szerve-

elég arra, hogy elmenjek abba a leányos házba s oda kiáltsam annak az útnak: Mit akarsz te szerencsétlen, vesztbebe rchansz, szép leány, ez az ember nem lehet a tied, mert az enyém volt öt éven át szíve, szerelme. Avagy beéred ezzel a férfival, ki egy más feláldozásával tud csak tégedet a magáévá tenni?!

— Ne olyan hangosan, felelte a férfi, kit e pillanatokban csak az agasztott, hogy inasa az ajtónál fülélt s híven őrzött titka, e leánynyal való viszonya kitudódhat. És akkor milyen szímben tűnne fel a kifogástalan, a mocskotalan, a félelmetlen, a nagyrabcsült Sárközy!

— Mit nekem a világ! melytől te úgy félsz, sólt neki hevületen a leány. Nekem már nincs mit elvesztenem, ha téged elvesztelek.

Sárközy most egy fenyegetéssel próbált szerencsét: — Te, gondold meg, mit cselekszel! Azt mondd, erős vagy, majd meglátjuk, ki lesz az erősebb!

— Szeretlek, de nem félek tőled. Szeretlek és ha te semmivé teszel, én is semmivé teszek.

Sárközy átlátta, hogy itt nincs más mód a szenvedély lecsillapítására, mintha folytatást vesszi igénybe.

— Azt mondd, nincs mit elveszítened, ha engem elvesztettél, nos, Emma, engem nem fogsz elveszteni.

A leány egyszerre megszéledült.

— Nem? nem? Kédes e kezgyetlen Gusztávom, ki úgy elhanyagolt már, te mondd ezt? S leborult a férfi lábai elé és ott nyiszörgött köszönő szavakat, miközben csokkokkal borította annak kezét.

— Kélf fel, ne szégyenltsd meg önmagadat s ne hozzáll szégyen helyzetbe engem. Emma, menj' haza,

este újra felkeresem a mi édes fészket, puha, rejtett otthonunkat.

És Emma boldogan távozott, nem látott a forrón szeretett férfi szívébe s agyába, mert a mi azokban volt, azt mindenkor el tudta rejtteni önmagának.

Este csakugyan ott volt a fészkekben Sárközy, komoly volt, rendes komolyságánál is komolyabb. Sötét gondolatok foglalkoztathaták. Emma minden ügyességét igénybe vette, hogy tessék a férfinak. Egyszerűen, mégis ízlésesen volt öltözve s egyedülül ékszer a hajába tűzött — rózsza volt.

Gusztáv alig érintette a vacsorát és Emma a boldogságtól, hogy e hajlékban látja újra az ő szíve urat, szintén alig érintette az ételeket. Sárközy csakhamar asztalt bontottat és elhelyezkedett a pamagon, míg Emma egy kis számolyt hozott, azon telepedett meg s fejcséjét a férfi térdeire hajtá. Így beszélgettek.

— Tebát nem hagyis el soha.

— Nem s már készen vagyok tervemmel is,

— Halljuk e tervet édesem. És csak arra vagyok különösen kíváncsi, hogyan szabadulsz meg szép menyasszonyodtól! Hej, Flórára milyen féktelenül féltékeny vagyok!

— Nos, tervemből mindent megtudhatsz, felelte szárazon a férfi. Szabadságot kaptam négy hetet s én ezt az utazásra, egy tanulmánytani állítólagos befejezésére fordítottam. Ez elég ok menyasszonyom előtt, hogy négy hetet töle távol tölthessek. Mi pedig a négy hetet a messze távolban közösen töltjük el; elmegyünk egy szép kőútazásra, elviszlek messze-messze, a nagy hegyek a sűrű rengetegke közé s az úde, szabad természet erejében megfürdve a mi szerelmünk újra meg-

izmosodik. Négy heti távollét Flórától s négy heti kőútazás veled, hatni fog reám és ismered annyira a természetemet, hogy elhidd nekem, vagyok olyan erős, hogy el tudjam felejtani, te tudjak mondani róla s a négy heti távollét alatt lesz módom gondolkodni a szakítás létrehozatala felett.

— Nagyszerű! nagyszerű! kiálta a nő és Gusztáv keblére borult. Gusztáv arca pedig mialatt a nő ölelését tűrte, még jobban elsötétült.

És elutaztak. Gusztáv csak a hataron talalkozott a nővel, ki egy pár órával előbb utazott el, mert ezt Gusztáv úgy kívánta, nehogy valamit megsejtsen a világ.

S ott jártak azok között a nagy hegyek, erdőségek, meredekségek, vízesések között. Nézték a természet végtelenségét, gyönyörű panorámáját, azaz csak Emma bánta s mialatt ez az eléje táruló képet gyönyörrel szemlélte, komoly volt a férfi ábrázata. Csak ha emberi lény férfivótt közülbük, akkor volt Gusztáv gyengéd, szeretetre méltó és figyelmes.

Egyszer kora reggel elindultak a kis házból, hogy megmászák a környék híres magaslatát. A férfi már évek előtt itt járt a hegyek között s kalauzt nem vet maga mellé, fel tud menni egyedül is a meredeken, mondta az ajánkozóknak.

A nő karjába csimaspakodott és uszonájukat, valamint ebédjüket tartalmazó kis kosárral vidáman ment Gusztáv mellett.

Mire a nap erősen tűzni kezdett, elérkeztek a híres helyre, honnan a kiállítás remeké tárult eléjük. Egy ponton állottak, mely magasan uralta az egész vidéket. Előttük a szédtő mélység, melybe alig-alig mertek lenézni, hogy lássák az eléjük táruló panorámát.

zendő könyvtáraink számára tartván vissza, egy példányt pedig ajánló felirattal a nagyméretű vallás- és közoktatásügyi miniszter úrhoz terjesztetünk fel. Lépésenként tettünk Krafcsy József óhaji (bármegyei) és Tóthfalussy Béla budapesti-erzsébetvárosi plébános úrnál a végbéli, hogy azon magyar szövegű, gyönyörű Maria-éneknek, melynek sokszorosátasát és terjesztését a melyen tisztelt választmány elrendelte, teljes szövegét megszerzhessük; kérsüknet Krafcsy József óhaji plébános úr ígérte teljesíteni.

Értesülvén róla, hogy Mrva Ede neszettei tanító iskolája növendékei között magyar gyermekkorú alakított, melyben a nevezett tanító igen célzzerű és gyorlati, jóformán játszó módon a magyar nyelv megkedvelésére nézve nevezetes sikereket ér el, erre körlevélben figyelemztettük törvényhatósági választmányainkat. Eelhívásunk folytán a gyermekkorú alakítás »Az én Újságom« című kiadványban magyar szellemben szerkesztett lap igénybevétele eddig a nyitrai megyei és turóc-vármegyei választmányok kezdték meg, ez utóbbi f. évi közgyűlésén azt is elhatározta, hogy jutalmazásban kívánt azon tanítókat fogja részesíteni, kik ilyen irányú munkásságukkal szerepelnek arra érdemeket.

Dalokörünk közül — a beérkezett jelentések szerint — március 15-én a verbói, neszettei és szépe-dányi ifjúsági dalokör rendezett iskolai ünnepélyt, azonban ily iskolai ünnepélyt mindenfelé a koronázás évfordulójának június 8-án óhajtának rendezni a szász önkormányzatok a jutalomkönyvek kiosztását. Könyvekről eddigelő honti-, zólyom-, árva-, lipóti-, turócmegei és szokolcs-városi választmányunk, valamint Nyitrai-megyeiből a tavarnoki, neszettei és verbói iskolák vezetősége fordult ügyvezetőgözükhöz, minél fogva alkalmas és megfelelő mennyiségű ima- és olvasókönyvek jutányos beszerzéséről gondoskodunk a választmányainkat körlevélben felhívjuk, hogy a megküldendő könyvek ünnepélyes kiosztásán lehetőleg iskolai ünnepélyek rendezésével kössék össze. Öszinte elismeréssel említjük fel, hogy a verbói iskola növendékei között a jutalomkönyvek kiosztását Sulovszky Gusztáv orsz. képviselő úr volt szíves elvállalni.

Nem került el ügyvezetőgözünk figyelmét, hogy a cabaj—csápori óvodagondnokság érdemes elnöke, dr. Pullmann János plébános úr kezdetből fogva — tíz éven át — mily fáradságot nem ismerő lelkesedéssel intézte az ezen óvoda fenntartásával járó, sokszor terhes teendőket, sőt évről évre megismételt pénzbeli áldozattal, legutóbb pedig azzal, hogy közegében a magyar nyelvű isteni tiszteletet tartással lehetővé tette és bevezette, mily megbecsülhetetlen szolgálatait két nemzeti ügyünknek, ezért egyesületünk érdekében kifejtett hazafias buzgóságáért elismerésül a tízedik évforduló alkalmával megleghány levelelben üdvözöltük, isten áldását és boldog életet kívánva neves törekvéseinek.

A znoiváraljai óvoda állami kezelésbe vételére iránt a közoktatásügyi miniszterfőnökhöz intézett felterjesztésünk kedvezően intézteték el. Az óvodánál alkalmazott óvodón 1899. január 1-től 400 ft fizetéssel és 140 ft dajkatarással atalányal állami ötvönözvő kinevezetini, ennek fejében egyesületünk kötelező nyilatkozatot állított ki arról, hogy az óvoda dologi kiadásainak fedezéséről a jövőben is állandóan gondoskodni fog. Tekintve azonban, hogy a vágsselyei ker. közalapítványi uradalom évenként 100 forint és tűzifával járul ez óvodának fenntartásához, egyesületünknek ebből folyólag a jövőben tetemesebb kiadása állig lesz, minél fogva e cimen eddigelő a turócmegei választmányunk nyújtott 640 ft központi javadalmazás jelentékeny része más téren lesz sikerrel felhasználható.

— Jer közelebb, szólt Gusztáv a nőhöz, nem szédülök, bizvást előre jöhetsz.

S a nő megfogott a férfit erejében, odalépett a mélység elé. S betenkitett. Lábszákaiban nem volt erő, alig voltok a földre tapaszta s csak a férfitúra támaszkodott. S mintha Gusztáv megfogott vagy elszédült volna, hátra hajolt. míg a nőnek előre egy kis lökést adott és az lezuhant a mélységbe. — —

Sárközy Gusztáv arcát még komolyabb lett, egészen elsötétült. De mire a szállásához ért, immar gondok nélkül öltötte fel a tetteit.

Ott temették el a leányt a hegyi lakók kis temetőjében. Természetesen találtak az esetet, hisz isten kísértés arra a pontra óvatossá nélkül felmerészkedni. S a hegyi leányok virágot borítottak a »fiatal asszony« fakovorsójára s mindenki vizsgálatla a bőkezű urat, kit a borzástól gyzeszet annyira megkínzott, hogy — gyorsan összecsomagolt és sietett haza.

Lenkey Flóra esküvőjét csakhamar kitűzték. Nagy pompával ment végbe. Ott volt a város egész előkelősége s mikor szerencsét kívántak a legbajosabb menyasszonynak, kit valaha a templom öreg falai magukba fogadtak, mindenki meg volt győződve, hogy Sárközy megérdemelt szerencsét csinált.

Mikor Gusztáv karján vetve fiatal nejét, a tolongás közepette lassan-lassan nászkiáratétel kivonulását tartotta a templomból, egy pillanatra eszébe jutott a leány. De megnyugtatta lelkiismeretét. Hogy is ne! Hisz az volt jászava: »Ne állj utamba, mert önvédelemből agyon tiporlak!...«

S a »kéjtudás« után az erős férfit nyugodt lelkiismerettel ment nászútjára.

A kovarci óvodánál alkalmazásban volt Kacsincné Hülényi Amalia állásáról lemondván, utódjául — Wagner Sándor úrnak, ki az óvoda fenntartásában egyesületünkkel való szoros együttműködésben tagomaga, — beleejegyzésével Szilimesz János okleveles óvodnővetünk ki. A helyes óvoda ügyei Prideczky Béla főszolgabíró úr szives fáradozásai folytán rendeztetek, a gondnokság elnöke Heez János ker. sótlárnok úr választatot. A nagy-bossányi óvodagondnokság pedig Sooky Ödön főszolgabíró úr hazafias fáradozásai segítségével újjalakítottatott. A kolosi kisedóvoda fenntartásához kértük a vágsselyei közalapítványi uradalom szíves támogatását, s attól az óvoda részére évenként 24 úrköbméter tűzfát eszközöltünk ki. A darási óvoda épületének felépítése érdekében ismételtén tárgyalunk a közegeli előjáróval, azonban a közegs minddeddijönakodik az óvoda épület céljaira alkalmas telket kijelölni és átengedni. A tárgyalásokat egyelőre folytatni szándékozunk. A szokolai, neszettei, a köröskényi, a palotai és radosnai új kisedóvoda felállítására, illetve támogatására vonatkozólag külön terjesztünk elő javaslatot.

Két igen jelentékeny egyesületi ügyről kell még beszámolnunk. Az egyik az Arvamegyei törvényhatósággal szemben fennálló vita, azon 16511 ft 80 krra nézve mely az 1894-iki felvidéki ínségk járára gyűjtött összegből fenmaradt. Az e tárgy eldöntésére a melyen tisztelt igazgató választmány által kiküldött jogász szakbizottság f. évi május 12-én megtartott értekezletén beható és tüzetes tárgyalás után azt a határozatot hozta, hogy egyesületünk Arvamegyei törvényhatósága ellen a kérdés alatt lévő összeg kiszolgáltatása iránt folytatandó pert a sikerre való kilátással indíthatja meg. Az ezen táncoskaszórl felvett jegyzőkönyvet egyidejűleg van szerencsésen előterjeszteni.

A másik ügy ennél még fontosabb, egyesületünknek évek óta életbevágó kérdése, hogy a körösbányai Simó Maria-féle örökségnek egy részét sorsjáték útján előnyösen értékesítsük. E tárgyban terjedelmes emlékiratot fordultunk a vallás- és közoktatásügyi miniszterúrhoz, melynek egyik szakbizottsága a műemlékek országos bizottsága terúnket annál inkább helyeselte, mert emlékiratunkban ígérteztünk arra nézve, hogy a mennyiben a sorsjáték kedvező eredménytől függődnék, a hagyatékhoz tartozó Maria-ház-at műtörténeti becsléssel megfelelőleg helyreállítatjuk s muzeumi és könyvtári célokra alakítatjuk. Ilykép a műemlékek országos bizottságának támogatásával — mely ellen a közalapítványi jogügy igazgatója sem fog nehezségeket támasztani — jó reménységgel kezdetünk meg a sorsjáték rendezését, erre nézve azonban mindenekelőtt bármegyei választmányunk beleegyezése, az akcióba való lépése volna nem csak kívánatos, de szükséges is, mert annak megindítása előtt ügyvezetőgözünk további munkássága határozott eredményre nem vezethet. Bizunk Bármegyei vezérfőnök hazafias bölcsességéből, hogy nemzeti ügyünk ezen életbevágó érdekeit kellő méltányolással fogják részesíteni és a választmányi élet újszervezésével, megalakításával, munkásságunk lelkes támogatásával mielőbb lehetővé fogják tenni, hogy ezen nagy horderejű kérdés egyesületünk felvirágzásának járára megoldható legyen.

Egyesületünk a jelen év folyamán ügyis nevezetes mozzanathoz ér. A folyó évi közgyűlésünk lesz hivatalos megválasztási azokat, akire a F. M. K. E. hajtójának további kalauzolását felvidékünk hazafias magyarsága előz óhajtja; az egyesületi szervezet reorganizációja eldönzhatatlan, tevékenységünk, munkásságunk iránya, módja meghatározandó lesz, és általában egy tervszerű mikódés terve okvetlenül, minden részletben megállapítandó. Mi csüggedetlen bizalommal, hittel, reménységgel óhajtjuk, hogy a F. M. K. E. végre elfoglalja az országos közügyek terén azt a pozíciót, melyet nemzeti jelentősége megérdemelt és minden jó magyar állvetélt törekvéssével felvirágdos és küzdelmes múltjának virágos, boldog jövőjét diadalmos örömmel üdvözölhetjük.

Hazafai tisztelettel maradtunk
Nyitra, 1898. évi május hó 13-án.
Lőrinczy György, Dr. Gyürki Győza,
útkár, h. ügy. alelnök.

HIREINK.

— Személyi hir. Fehér János, lapunk felelős szerkesztője néhány napi idő tartama a magyar svájchoz — Mármarosmegyébe — utazott jó barátja látogatására.

— Adakozás. Az orsz. vörös-kereszt egylet szucsányi fiókja által a turányi tűzkárosultak járára, f. évi június hó 19-én rendezett mulatság jövedelméhez báró Révay Gyuláné Ó méltóságos tiz trtal járult, mely nemesszívó adakozásért e helyen is kötelességének tartja hálás köszönetét mondani a fiók egylet elnöké.

— Kinevezés. A m. kir. igazságügyminiszter Farkas István balassa-gyarmati ker. törvényszéki írnokot a helybeli kir. járásbírószághoz segédelekkönyvezetőnek nevezete ki.

— Halálozás. Ujhelyi Géza közigazgatási gyakornok f. hó 23-án 26 éves korában halt meg Pribócon.

— Jutékonyoktól zártkörű táncmulatság. Felerészben a »Felvidéki magyar közművelődési egyesület turócmegei választmánya« járára, felerészben pedig Stubnya-Fürdő és vidéke szegényeinek segélyezésére Stubnya-Fürdőben 1898. évi augusztus hó 3-án a nyári étteremben zártkörű táncmulatság rendeztetik. Kezdeté este 9 órákor. Belépti díj személyenkint 1 ft, családjegy 3 ft.

— A Szucsányi Tarsaskör. f. é. július hó 30-án saját helyiségében zártkörű táncmulatságot rendez. Belépti díj: személyjegy 1 ft, családjegy 2 ft. Kezdeté este 8 órákor. A tiszta jövedelem jótékony célra fog fordítatni.

— Nyári mulatság. A »Znoiváraljai magyar ifjúsági kör« f. hó 24-én a Szkalicskán jótékonycéli nyári mulatságot rendez. Kezdeté délután 3 órákor.

— Esküvő. Eördögh Károly jezernici áll. tanító augusztus hó 9-én vezet. oltárhoz Zólyom Radványban özv. Riencsanky Andrásné leányát; Cornelli.

— Nyilvános köszönet. Kötelességünknek tartjuk a turóc-szt.-mártoni, prékopai, rutkai és szucsányi tűzoltó-egyesületeknek ez után is hálás köszönetünk kifejezni segítségükért, melyben a f. hó 19-én közegünkben kiöltött tűzvész alkalmával részesítették. Az isteni gondviselés után első sorban fentnevezett derék egyleteknek köszönetjelük, hogy — erős szívérsz lévén — községünk teljessen le nem égett. — Zathurs közeg közönsége nevében: *Burján János.*

— Baleset. F. hó 19-én özv. Szulz Ármáné és fia Sándor, továbbá Bindfeld Gizella k. a. és Berger Edéné kocsikázi indultak. A fiatal lovak — melyek ez izben először voltak kocsiba fogva — megokrodotak s a hintő rohamukban magukkal sodorták. A megrémült bentülők, látván a veszedelmet, kiugráltak; Berger Edéné azonban, a ki az ugrást megokoztatni nem akarta, a hintővel együtt egy árokba került, testén és arcan több jelentéktelenebb zúdásat szenvedvén.

— Tűzek. F. hó 19-én éjjel 1 órákor Kostyáiban Beniczky Kálmán alispán tulajdonát képező csűr — eddig ismeretlen okból — kigyulladt s teteje teljesen leégett — Zathursban pedig szintén f. hó 19-én déli 12 órákor, a bíró házából kiindulva 15 lakóházat és 20 csűrle emésztett el a tűz. Az ottani, valamint turóc-szt.-mártoni, rutkai, szucsányi és prékopai tűzoltóságoknak gyors megjelenése és ügyes működésének köszönetké, hogy az egész falu nem lett a lángok martalékává.

— A pörül járt Miss Mary. Ezelőtt másfél héttel érkezett városunkba Miss Mary s jóslási és gondolat olvasási művészetére plakátokban hivta fel a közönség figyelmét. Jóslási és gondolatolvasási képességeit, dacára annak, hogy a közigazgatási hatóságok előadasi engedélyt nem nyert, a Balko és Starke-féle szállodában fogadott lakásán mutatta be az érdeklődőknek. Tekintettel arra, hogy a jóslás a kihágási büntetőtörvénykönyv 79. §-ba ütköző büncselekmény közé, nevezett nő, a kinek valókív neve Brantz Maria, a helybeli főszolgabíró által a fenti törvény és szakaszba ütköző kihágásban mondatott kibűnösnek s ezen cselekménye miatt 12 órai elzárás és 10 frtnyi pénzbüntetésre ítéltetett. A marasztalo ítélet ellen Miss Mary felelőbbsézt adott be. A felelőbbséi forum, a megye alispánja a főszolgabíró határozatát hivatalból megsemmisítette azon indoklással, hogy a szóban forgó kihágás feletti illetkezés nem a közigazgatási hatóság, hanem a kir. járásbírószághoz illetkezik. Az alispán ezen határozata folytán az ügyre vonatkozó iratok további eljárás végett a helybeli kir. járásbírószághoz áttettek.

— Veszteli eb garázdalkodása. Lőcsői tudostónk írja: A minap Szepesmegye Maltheöz és Zakárfalu két közegében egy vesztelt kutya bizonylatlanra tette az utcán való járás-kelést. Miután a dühödő eb először Maltheöz közegében három egyént megmárt, az üldözők elől megfutamodva, utját Zakárfaluba vette, ahol ismét két embert megharapolt. Itt végre sikerült a garázdalkodó ebet ártalmatlanná tenni. A megmártakat Budapestre a Pasteur-féle gyógyintézetbe szállították.

— Elfogott rablócséméte. Még mult év augusztus havában történt, hogy Pollák Jakab kostyáni lakos házába egy cigány fiú berontott s Schlesinger Regi nyári-bitséi lakosnót, Pollák Jakab rokonát, azért mert az neki kenyeret adni vonatkozott »kenyeret vagy ételt« szavak kíséretében megtámadta s a földre teperete. A megtámadott né segélykialására, a házi gazda gyermekei kijövéen a konyhába, lármát csaptak, mire a rabló cigány elosont, persze anélkül, hogy valamit rabolt volna. A tettest a helybeli esendőség f. hó 19-én Chuchor Sándor 16 éves szent-péteri cigány fiú személyében elfogta s a kir. járásbírószághoz átadta.

— Hangverseny. Chudoványi Dezső nemrég Zsolnán meglepetéssel zenekara f. hó 19-én tartott Rutkán hangversenyt, mely széleskörű tetszést aratott.

— Tolvajok garázdalkodása. F. hó 15-én Pollák Jakab kostyáni lakos, fakersedő kárára. ennek nyílt udvarából 1 agyterítő, 1 vankóshéj és 1 fejkendő elloptott. A tettest a helybeli esendőség f. hó 19-én Dotko Fanni szent-péteri cigány leány személyében elfogta s a helybeli kir. járásbírószághoz átadta. Ugyancsak a fenti napon éjjel Révay Nándor treboztói nagybirtokos kárára, zárt kamarájából, ismeretlen tettes betörés útján 23 ker. sajtot elloptott.

— Szepesmegye népoktatása. Lőcséről írja levelezőnk: Dr. Hajnóczky R. József szepesmegyei kir. tanfelügyelő a legutóbb tartott megyei közigazgatási ülésén beszámolt a megye tanügyi állapotának első felválti eredményéről. Eszerint 6 községi, 68 r. kath. 10 g. kath. 12 ágostai és 1 izr. vallású tanító állomás javadalmazásának kiegyesítésére 12 653 frtot kitévő állami segélyt volt engedélyezve; ezek közül mindegyik 400 frtra való kiegyesítést nyert. Két új óvodányit meg Szepes-Bélan és Késmárkon, mindkettő közegégi jellegű. Gazdasági ismételő iskola már 14 közegében biztosítva van, míg 34 községgel tárgyalások folyának a szervezés felől.

Henneberg-selyem

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendeltetnek, fekete, fehér és színes. — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak postabőr és vámentesen valamint hazhoz szállítva. — min tákat pedig postafordultával küldenek.** Henneberg G. selyemgyárai (os. és kir. udvari szállító) Zürichben. Magyar levelezés. Svájcba kétfézeres levélbélyeg ragasztandó.

The Premier Cycle Co. Ltd.
Hillman, Herbert & Cooper
Coventry
Eger
Doos
Egy évi garancia 60.000 kercsban.
(Schonstadt) (Nürnberg m.)

Képvisele:
FISCHER ADOLF és FIA
Turóc-Szt.-Márton.

DÜRKOPP

„DIANA” - KERÉKPÁRJAI

szolidaságuk, eleganciájuk és könnyű járásuk

tekintetében felülmulhatatlanok.

A 98-as modellek sok kiváló újdonsággal bírnak.

Képvisele:

Fischer Lajos, T.-Szt.-Márton.

FÉM- és FA-KOPORSÓK

SIRKERESZTEK

nagy választékban és a legolcsóbban kaphatók

Fischer Adolf és Fia

cégnél vasudvar, az „arany kulcshoz”
Turóc-Szt.-Mártonban.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírnöves háziaszer ellentétl az idő megpróbáltatásának, pite bedörzölésének alkalmazatik küszvényél, oszúnál, tag-szaggatásnál és meghülésoknél és az orvosok által bedörzölés-okra is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziaszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegönténi árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: **Türk József** gyógyszerész-nél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatossal legyünk, mert több kisebbboltok általán van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védője és Richter özögyjégzés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók. RUDOLSTADT.

A női szépség

fenntartására és emelésére a legkitünőbb szer:

Kornélia-arckenöcs

(törvény által védve).

mely az arcnak üde, meglepően tiszta színt színt kölcsönöz, amit semmi más szerrel elérni nem lehet, kitünő szer: májfoltok, szeplok, pattanások, pürsének (mitesszer), túlvörös arc és a bőr minden tisztatlansága ellen, a sárga vagy barna arezhört vakító fehérré teszi. Egy kis tégely ára 1 korona. Egy nagy tégely ára 2 korona. — ezen közkedvelt szer kapható:

LESZKOVÁCZ MILETA

„KORONA” című gyógyszerertárban O-Verbászson (Bácska), 150.

Postai megrendelésnél finom pouderek, szappanok és illatszerek hozzáesomagolásra ajánlatnak.

Vizonteladók kerestetnek.
Főraktárak Budapesten Türk József gyógyszerertára, Király-utca 12. és dr. Egger Leo gyógyszerertárban Váci-körút 17.

SZIVATTYÚKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési és egyéb nyilvános célokra kéz-, járgány és erőhajtásra

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tűzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.
Büzmentesen működő

pöcegödör tisztító készülékeket, utcai öntöző-kocsikat, sárkaparókat

készül és ajánl a

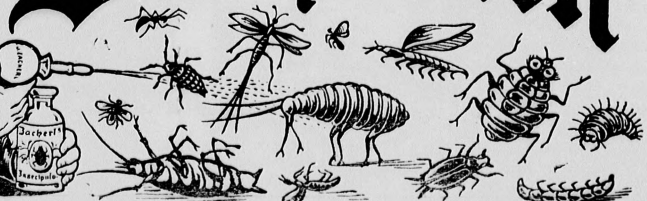
BUDAPESTI SZIVATTYÚ ÉS GÉPGYÁR

Részvény-Társaság (ezelőtt **WALSER FERENCZ**)

BUDAPEST, VI., KÜLSŐ VÁCIÚT 45.

Arjegyzetek és költségvetések ingyen es barmentve.

„Zacherlin”

Külön erősség polioakk, baltak, konyhatérgek ellen.

moljok a házi állatok praizati, stb. stb. ellen.

csodálatraméltoan hat! Felülmulhatatlan szer mindenféle káros rovar biztos és gyors kiirtására, miért is a vevők milliói dicsérik és keresik. Ismertető jeli: 1. a lepecsételt palack, 2. a »Zacherl« név.

Turóc-Szt.-Márton: Graber Miksa és Fia
Schwarz Kálmán
Soltész L.	Liptó-Szt.-Miklós: Schavernoch G.
Trnovsky József
Maczner Ignác
Perl János Fia
J. Magocs	Zníóvaralja Rutka: Schönaich Viktor
Haas Ignác
Schulz Armin	Körmöcbanya: Heller Emil
Horn F. V.
Klein Herman
Szucsány Liptó-Szt.-Miklós: Hruska András
Bodický D. M.	Mosóczi Blatnicza:	Tot-Prona: Nameszto: Skalák Gusztáv
Neumann Miksa	Ritter J. L. Gazdik János